

“การเสริมสร้างทักษะชีวิตร่วมกับการเสริมแรงเพื่อป้องกันการมี
เพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
โรงเรียนแห่งหนึ่ง อำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ”

LIFE SKILL PROMOTION WITH REINFORCEMENT FOR SEXUAL
PREMATURE PREVENTION AMONG JUNIOR HIGH SCHOOL STUDENTS
IN CHAIYAPHUM PROVINCE

หลักการและเหตุผล

การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่นไทยกำลังเป็นความวิตกกังวลของสังคมโดยรวม ซึ่งเป็นปัญหาที่ก่อให้เกิดผลกระทบทั้งต่อครอบครัว สังคม และประเทศชาติ เนื่องจากสภาพสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ไปสู่สังคมที่ทันสมัยมากขึ้น ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี มีการติดต่อสื่อสารด้านข้อมูลต่างๆ ได้สะดวกและรวดเร็ว ค่านิยมในการคบเพื่อนต่างเพศ การแสดงออกอย่างเปิดเผย และมีความใกล้ชิดกับเพศตรงข้ามมากขึ้น ประกอบกับวัยรุ่นเป็นวัยซึ่งยังต้องค้นหาความเป็นตัวของตัวเองและอยากรู้ อยากลอง จึงเป็นส่วนหนึ่งในการกระตุ้นให้วัยรุ่นมีแนวโน้มที่จะเรียนรู้เรื่องเพศและมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเร็วขึ้น ส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมา ได้แก่ การติดโรคทางเพศสัมพันธ์ การติดเชื้อเอชไอวี (AIDS) การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ และนำไปสู่การทำแท้งเนื่องจากความไม่พร้อม ซึ่งปัจจุบันทั่วโลกพบปัญหาอันเกิดจากพฤติกรรมต่างๆ ของวัยรุ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร จากข้อมูลรายงานองค์การอนามัยโลก (WHO) ปี พ.ศ. 2552 พบว่าค่าเฉลี่ยวัยรุ่นไทยอายุ 15 - 19 ปี คลอดบุตรอยู่ที่จำนวน 70 ต่อ 1,000 คน ในขณะที่ค่าเฉลี่ยของทั่วโลกอยู่ที่ 65 ต่อ 1,000 คน และค่าเฉลี่ยในทวีปเอเชียอยู่ที่ 56 ต่อ 1,000 คน โดยประเทศไทยมีวัยรุ่นผู้หญิงอายุ 15-19 ปี คลอดบุตร ซึ่งเป็นตัวเลขที่สูงสุดของประเทศในทวีปเอเชีย โดยมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ สอดคล้องกับรายงานสถิติของสำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. 2550 - 2554 พบว่า ร้อยละของมารดาคลอดบุตรอายุ 10 - 19 ปี คิดเป็นร้อยละ 15.1, 15.5, 16.0, 16.2 และ 16.5 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าการคลอดบุตรจากแม่ที่มีอายุน้อยมีแนวโน้มสูงขึ้น โดยพบว่าแม่วัยรุ่นอายุน้อยที่สุด 9 ปี นอกจากนี้ อัตราการคลอดของหญิงอายุ 15 - 19 ปี (ต่อประชากรหญิงอายุ 15 - 19 ปี 1,000 คน) คิดเป็นร้อยละ 50.4, 51.0, 51.1, 50.9 และ 54.9 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าอัตราการคลอดในหญิงอายุ 15 - 19 ปี มีแนวโน้มสูงขึ้น¹

สำหรับสถานการณ์ในพื้นที่เครือข่ายบริการสุขภาพเขต 14 ประกอบด้วยจังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ และสุรินทร์ พบอัตราการตายต่ำกว่า 20 ปี ร้อยละ 20.3, 20.3, 20.5 และ 21.7 ตามลำดับ โดยพบอัตราการตายคลอดบุตรอายุต่ำกว่า 20 ปี ในภาพรวมของเขตเท่ากับร้อยละ 20.7² และรายงานมารดาคลอด พบว่า ร้อยละการคลอดบุตรของมารดาวัยรุ่นสูงขึ้น จากร้อยละ 11.9 ในพ.ศ. 2550 เป็นร้อยละ 19 ในพ.ศ. 2553 ซึ่งจะเห็นได้ว่ามากกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่องค์การอนามัยโลกกำหนด คือ การตั้งครรภ์ในวัยรุ่นไม่เกินร้อยละ 10 และเมื่อพิจารณาใน พ.ศ.2553 พบว่า มีมารดาคลอดทั้งหมด 61,112 คน ในจำนวนนี้มีมารดาอายุต่ำกว่า 20 ปี คลอดบุตร จำนวน 11,619 คน หรือร้อยละ 19 ของมารดาคลอดทั้งหมด เมื่อพิจารณารายเดือน พบว่ามีมารดาอายุต่ำกว่า 20 ปี คลอดบุตรเฉลี่ยเดือนละ 968.3 ราย และเมื่อพิจารณารายวัน พบว่ามีมารดาอายุต่ำกว่า 20 ปี คลอดบุตรเฉลี่ยวันละ 32 ราย³ และจากข้อมูลสถานะการมีบุตรของวัยรุ่นไทย ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2550 - 2555) การตั้งครรภ์ของวัยรุ่นไทยอายุต่ำกว่า 20 ปี มีค่าสูงเกินเกณฑ์และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทั้งในกลุ่มมารดาอายุต่ำกว่า 20 ปี และมารดาอายุต่ำกว่า 15 ปี โดยเฉพาะภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีค่าสูงถึงร้อยละ 16 เมื่อเปรียบเทียบกับพื้นที่รับผิดชอบเครือข่ายบริการสุขภาพเขต 14 พบว่า มารดาอายุต่ำกว่า 20 ปี จังหวัดชัยภูมิสูงสุด ร้อยละ 18.43 รองลงมาคือ จังหวัดบุรีรัมย์ ร้อยละ 18.32 จังหวัดสุรินทร์ ร้อยละ 15.76 และจังหวัดนครราชสีมา ร้อยละ 15.59 ตามลำดับ⁴ แสดงให้เห็นว่าสถานการณ์การตั้งครรภ์ในวัยรุ่นของจังหวัดชัยภูมิยังเป็นปัญหา

จากแนวความคิดการพัฒนาทักษะชีวิตขององค์การอนามัยโลก⁵ ได้แนะนำว่าการพัฒนาทักษะชีวิตเป็นการเชื่อมโยงของความรู้ ทักษะ ทศนคติ และค่านิยม ทำให้เกิดพฤติกรรมไปในทางบวก มีพฤติกรรมไปในทางที่ถูกต้อง ซึ่งนำไปสู่การป้องกันปัญหาด้านสุขภาพได้ และการนำทักษะชีวิตมาประยุกต์ใช้จะทำให้บุคคลรู้จักเข้าใจตนเอง และเข้าใจผู้อื่น และมีทักษะในการที่จะจัดการปัญหารอบๆ ตัวในปัจจุบัน และเตรียมปรับตัวในอนาคตได้ ดังผลการศึกษาวิจัยของเนตรทราย ปัญญะคุณ และคณะ⁶ ได้ทำการศึกษาการเสริมสร้างทักษะชีวิตเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 105 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 55 คน และกลุ่มเปรียบเทียบ 50 คน พบว่า นักเรียนหญิงกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยทักษะการ

ปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์เพิ่มขึ้นกว่าก่อนเริ่มโปรแกรมและมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ ซึ่งจะเห็นว่าทักษะชีวิตช่วยลดโอกาสของการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน และจากการศึกษาความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการป้องกันการตั้งครรภ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตนครชัยบุรีนทร์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 12.6 เคยมีเพศสัมพันธ์ โดยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุเฉลี่ย 16 ปี แต่พบว่าผู้ที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุน้อยที่สุดเพียง 12 ปี กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการตั้งครรภ์ในระดับสูง ทักษะในการป้องกันการตั้งครรภ์ในระดับปานกลาง แต่พบว่ามีเพียงร้อยละ 28.6 เท่านั้น ที่คุมกำเนิดทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์และอีกร้อยละ 3.7 ไม่เคยคุมกำเนิดเลย วิธีการคุมกำเนิดที่ใช้มากที่สุดคือ การใช้ถุงยางอนามัย ร้อยละ 88.8 รองลงมาคือ วิธีการหลั่งภายนอกช่องคลอด และการนับระยะปลอดภัย ซึ่งถือว่าเป็นการคุมกำเนิดที่สามารถทำได้ยากจึงมีโอกาสผิดพลาด และอาจเกิดการตั้งครรภ์ได้ ถือได้ว่าเป็นสาเหตุส่วนหนึ่งที่ทำให้อัตราการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นเขตนครชัยบุรีนทร์เพิ่มสูงมากขึ้น⁷

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าวัยรุ่นมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและการป้องกันการตั้งครรภ์ที่ไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม อาจส่งผลกระทบทำให้เกิดการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ การติดโรคทางเพศสัมพันธ์ และนำไปสู่การทำแท้งเนื่องมาจากความไม่พร้อม เพื่อเป็นแนวทางการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่เหมาะสม และการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้วิจัยได้เล็งเห็นความสำคัญในการส่งเสริมสุขภาพด้วยการเสริมสร้างทักษะชีวิตร่วมกับการเสริมแรงเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร โดยประยุกต์ใช้การพัฒนาทักษะชีวิตซึ่งเป็นการเชื่อมโยงของความรู้ ทักษะ ทักษะ และค่านิยม ทำให้เกิดพฤติกรรมไปในทางบวก มีพฤติกรรมไปในทางที่ถูกต้อง นำไปสู่การป้องกันปัญหาด้านสุขภาพได้ และการนำทักษะชีวิตมาประยุกต์ใช้จะทำให้บุคคลรู้จักเข้าใจตนเอง และเข้าใจผู้อื่น ตลอดจนมีทักษะในการที่จะจัดการปัญหาต่างๆ ตัวในปัจจุบันและเตรียมปรับตัวในอนาคตได้ นอกจากนี้ผู้วิจัยได้นำแนวคิดการเสริมแรงมาประยุกต์ใช้ร่วม โดยการให้รางวัล ให้คำชมเชยกับพฤติกรรมที่พึงปรารถนา และคำตักเตือนกับพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนา เพื่อพัฒนาและเตรียมพร้อมให้มีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาผลของการเสริมสร้างทักษะชีวิตร่วมกับการเสริมแรง เพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนแห่งหนึ่ง อำเภเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ

ขอบเขตการศึกษา

- การออกแบบ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ แบบกึ่งทดลอง (Quasi-experimental research design) แบบสองกลุ่มวัดผลก่อนและหลังการทดลอง (Two-group Pretest-Posttest Design)

- ประชากรที่ศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ในโรงเรียนแห่งหนึ่ง อำเภเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30

□ การคำนวณขนาดตัวอย่างและการสุ่ม

การคำนวณหาขนาดตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ใช้สูตรการคำนวณขนาดตัวอย่างเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย กรณี 2 กลุ่มประชากรที่เป็นอิสระต่อกัน (อรุณ จิรวัดน์กุล, 2553)⁸ จากสูตร

$$n/\text{group} = \frac{2\sigma^2 (Z_\alpha + Z_\beta)^2}{(\mu_1 - \mu_2)^2}$$

เมื่อ

n = ขนาดตัวอย่างต่อกลุ่ม

σ^2 = ความแปรปรวนของตัวแปรผลที่ใช้ในการคำนวณขนาดตัวอย่าง

Z_α = กำหนดช่วงเชื่อมั่น 95% ดังนั้น $\alpha = 0.05$ $Z_\alpha = 1.64$

Z_β = กำหนดอำนาจในการทดสอบ (power of test) 90% ดังนั้น $Z_\beta = 1.28$

$\mu_1 - \mu_2$ = ผลต่างค่าเฉลี่ยคะแนนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ

จากการศึกษาของ (ราณี วงศ์คงเดช, 2549)⁹ การเสริมสร้างทักษะชีวิตกับแรงสนับสนุนทางสังคมเพื่อป้องกันการดื่มแอลกอฮอล์ในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอเมืองจังหวัดขอนแก่น แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 31 คน และกลุ่มเปรียบเทียบ จำนวน 31 คน ภายหลังการทดลองพบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 17.77 และ S.D. เท่ากับ 5.52 ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 13.00 และ S.D. เท่ากับ 5.04 จากการศึกษาดังกล่าว สามารถนำมาใช้ในการคำนวณขนาดตัวอย่างได้ ดังนี้

$$\text{จากสูตร } \sigma^2 = \frac{(n_1 - 1)sd_1^2 + (n_2 - 1)sd_2^2}{(n_1 + n_2) - 2}$$

แทนค่าในสูตร

$$\begin{aligned} \sigma^2 &= \frac{(31 - 1)(5.52)^2 + (31 - 1)(5.04)^2}{(31 + 31) - 2} \\ &= 27.93 \end{aligned}$$

นำค่าความแปรปรวนรวม (Pool variance) มาแทนค่าในสูตร

$$\begin{aligned} n/\text{group} &= \frac{2\sigma^2 (Z_\alpha + Z_\beta)^2}{(\mu_1 - \mu_2)^2} \\ &= \frac{2(27.93)(1.64 + 1.28)^2}{(17.77 - 13.00)^2} \\ &= 20.92 \text{ คน} \end{aligned}$$

แต่ในการศึกษาจริงอาจมีการตกสำรวจหรือสูญหายระหว่างการทดลอง จึงมีการเพิ่มขนาดตัวอย่างโดยนำอัตราการตกสำรวจหรืออัตราการสูญหายจากการติดตาม (Drop Out) มาใช้ในการคำนวณปรับเพิ่มขนาดตัวอย่าง และการศึกษาครั้งนี้ คำนวณขนาดตัวอย่างได้กลุ่มละ 20 คน และเพื่อตกสำรวจหรือสูญหายจากการติดตามร้อยละ 20

$$\text{จากสูตร} \quad n_{adj} = \frac{n}{(1 - R)^2}$$

เมื่อ

- n = ขนาดตัวอย่างที่คำนวณได้จากสูตรการคำนวณตัวอย่าง
 n_{adj} = ขนาดตัวอย่างที่ปรับแล้ว
 R = สัดส่วนการตกสำรวจหรือสูญหายจากการติดตาม ร้อยละ 20

แทนค่าในสูตร

$$\begin{aligned}
 n_{adj} &= \frac{20.92}{(1 - 0.20)^2} \\
 &= 32.68 \approx 33 \text{ คน}
 \end{aligned}$$

ได้ขนาดตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือกลุ่มละ 33 คน

การแบ่งกลุ่ม การเลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มที่มีข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้วิจัยต้องการศึกษา การเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยคัดเลือกคุณสมบัติตามเกณฑ์ แล้วทำการสุ่มอย่างง่าย ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วยโรงเรียนขนาดกลางสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 จำนวน 14 โรงเรียน ทำการคัดเลือกโรงเรียนที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ โดยทำการสุ่มมา 2 โรงเรียน ซึ่งได้ โรงเรียนเทพสถิตวิทยา อำเภอเทพสถิต และโรงเรียนนาหนองทุ่มวิทยา อำเภอแก้งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ โดยกำหนดให้โรงเรียนลำดับแรก คือ โรงเรียนเทพสถิตวิทยา อำเภอเทพสถิต เป็นโรงเรียนกลุ่มทดลอง และโรงเรียนนาหนองทุ่มวิทยา อำเภอแก้งคร้อ เป็นโรงเรียนกลุ่มเปรียบเทียบ ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 66 คน

- สถานที่และระยะเวลาดำเนินการ

เริ่มต้น มิถุนายน พ.ศ. 2557 เสร็จสิ้น เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2557 โดยใช้ระยะเวลาในการดำเนินโครงการวิจัยเก็บข้อมูลและจัดกิจกรรม 12 สัปดาห์

- เกณฑ์การคัดเลือกอาสาสมัครเข้าร่วมโครงการ (Inclusion Criteria)

1. เป็นโรงเรียนที่มีการเรียนการสอนแบบสหศึกษาในพื้นที่อำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ
2. เป็นโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30
3. เป็นโรงเรียนขนาดกลาง และมีจำนวนห้องเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อย่างน้อยจำนวน 2

ห้อง

4. เป็นโรงเรียนที่มีขนาดใกล้เคียงกัน สภาพแวดล้อมทางสังคมใกล้เคียงกัน
5. ผู้บริหารโรงเรียน ครู และผู้ปกครองอนุญาต ยินดีให้ความร่วมมือในการดำเนินการวิจัยตลอดระยะเวลาในการทดลอง
6. นักเรียนยินยอมเข้าร่วมกิจกรรม
7. นักเรียนสามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้จนสิ้นสุดการทดลอง

- เกณฑ์การแยกอาสาสมัครออกจากโครงการ (Exclusion criteria)

1. กลุ่มตัวอย่างป่วย หรือมีโรคประจำตัว
2. กลุ่มตัวอย่างไม่ยินยอมเข้าร่วมกิจกรรม

- เกณฑ์การให้เลิกจากการศึกษา (Discontinuation criteria)

1. กลุ่มตัวอย่างขอลถอนตัวหรือบอกเลิกระหว่างการเข้าร่วมการทดลอง
2. กลุ่มตัวอย่างเกิดการเจ็บป่วยระหว่างการทดลอง
3. กลุ่มตัวอย่างย้ายโรงเรียนระหว่างเข้าร่วมกิจกรรม

- ขั้นตอนการดำเนินการ/ควบคุมการวิจัย เก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้

ขั้นตอนการดำเนินการ

กิจกรรม	พ.ศ. 2557										
	ก.พ	มี.ค	เม.ย	พ.ค	มิ.ย	ก.ค	ส.ค	ก.ย	ต.ค	พ.ย	ธ.ค
	57	57	57	57	57	57	57	57	57	57	57
1. จัดทำโครงการเพื่อขออนุมัติงบประมาณและดำเนินงาน	←→										
2. จัดทำเอกสาร เพื่อขอจริยธรรม		←→									
3. ชี้แจงโครงการแก่โรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย				←→							
4. ดำเนินการเก็บข้อมูลและบันทึกข้อมูล					←→						
5. วิเคราะห์ข้อมูล								←→			
6. สรุปผลการดำเนินโครงการ								←→			

เครื่องมือในการศึกษา

1. เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้รวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 9 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ส่วนที่ 2 ความรู้เรื่องพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม

ส่วนที่ 3 แบบวัดทักษะความคิดสร้างสรรค์และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

ส่วนที่ 4 แบบวัดทักษะความตระหนักรู้ในตนเองและการเห็นใจผู้อื่น

ส่วนที่ 5 แบบวัดทักษะการเห็นคุณค่าในตนเองและความรับผิดชอบต่อสังคม

ส่วนที่ 6 แบบวัดทักษะการตัดสินใจและการแก้ไขปัญหา

ส่วนที่ 7 แบบวัดทักษะการสื่อสารและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

ส่วนที่ 8 แบบวัดทักษะการจัดการกับอารมณ์และความเครียด

ส่วนที่ 9 ความตั้งใจเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการป้องกันตนเองในการหลีกเลี่ยงการมี

เพศสัมพันธ์โดยส่วนที่ 1 เป็นการเลือกตอบข้อที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด ส่วนที่ 2 เป็นการเลือกตอบ 2 คำตอบ (ถูก หรือผิด) ส่วนที่ 3-9 มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 3 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย

2. จัดกิจกรรมการสร้างเสริมทักษะชีวิตร่วมกับการเสริมแรงเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอัน

ควร

เก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ทำการเก็บข้อมูลก่อนและหลังการทดลอง โดยการจัดกิจกรรมค่ายเสริมสร้างทักษะชีวิต เพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร รวม 3 ครั้ง ใช้เวลารวมทั้งสิ้น 12 สัปดาห์ โดยใช้กลวิธีกระบวนการกลุ่มและการเสริมแรง ประกอบไปด้วยกิจกรรมดังต่อไปนี้

สัปดาห์ที่ 1 (จำนวน 1 วัน ใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมง 30 นาที)

กิจกรรมเสริมสร้างทักษะ ครั้งที่ 1 ประกอบด้วย

1. กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อสร้างความสัมพันธ์ ความคุ้นเคย และทำให้เกิดความสนุกสนานใช้เวลา 30 นาที

2. การให้ความรู้แก่นักเรียนกลุ่มทดลอง ความรู้เรื่องเพศศึกษา และพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม โดยการใช้การบรรยาย สื่อ วีดิทัศน์ แผ่นพับ และคู่มือในเรื่องเพศศึกษา และให้การเสริมแรงโดยการให้คำชมเชยให้รางวัล และคำตักเตือน ในการมีส่วนร่วมกิจกรรม

สัปดาห์ที่ 2 (จำนวน 1 วัน ใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมง 30 นาที)

กิจกรรมเสริมสร้างทักษะ ครั้งที่ 2 ประกอบด้วย

1. กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อสร้างความสัมพันธ์และความคุ้นเคย และทำให้เกิดความสนุกสนานใช้เวลา 30 นาที

2. กิจกรรมเสริมสร้างทักษะด้านทักษะ เป็นลักษณะกิจกรรม walk rally เป็นฐานความรู้เกี่ยวกับการตัดสินใจและการแก้ไขปัญหา, การสื่อสารและการสร้างสัมพันธ์ภาพ และการจัดการอารมณ์และความเครียด ซึ่งแบ่งกลุ่มนักเรียนประมาณ 5-6 คน ให้แต่ละกลุ่มได้รับความรู้จากวิทยากรประจำฐาน และให้นักเรียนทำใบงาน จากการประชุมกลุ่ม การระดมสมอง การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างภายในกลุ่ม และนำเสนอ โดยวิทยากรประจำฐานเป็นผู้สรุปประเด็น และในแต่ละกิจกรรมใช้วิธีการต่างๆ เช่น การแสดงบทบาทสมมติ วิเคราะห์สถานการณ์จำลอง และการฝึกปฏิบัติ ซึ่งกิจกรรมฐานละประมาณ 30 นาที

สัปดาห์ที่ 3 (จำนวน 1 วัน ใช้เวลาประมาณ 3 ชั่วโมง)

การจัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะ ครั้งที่ 3 ประกอบด้วยกิจกรรมความตั้งใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร โดยการจัดกิจกรรม ดังนี้

- กิจกรรม “สัญญา...สัญญา” โดยการให้นักเรียนเขียนใบแสดงความตั้งใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

- กิจกรรมจัดนิทรรศการ “วัยรุ่นสร้างสรรค์ ทักษะชีวิตดี มีอนาคต”

สัปดาห์ที่ 5, 7, 9 และ 11

มีการให้การเสริมแรง

- การเสริมแรงทางบวก ได้แก่ การให้คำชมเชย และให้รางวัล

- การเสริมแรงทางลบ ได้แก่ การให้คำตักเตือน

โดยผู้วิจัยจะไปพบสัปดาห์เว้นสัปดาห์ ครั้งละประมาณ 20 นาที

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive) ได้แก่ จำนวน ร้อยละ เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบก่อนและหลังทดลอง ด้วยสถิติ Paired samples t-test

ประโยชน์ของโครงการ

- 6.1 เป็นแนวทางในการนำทักษะชีวิตไปใช้ในกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา กลุ่มเยาวชน และกลุ่มอื่นๆ
- 6.2 เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม และหลีกเลี่ยงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ช่วยลดปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์
- 6.3 เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรม เพื่อลดปัญหาที่อาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพในกลุ่มนักเรียน เช่น ปัญหาการติดเชื้อเอชไอวี (AIDS) เป็นต้น

ผลการศึกษา

1. ข้อมูลทั่วไป

คุณลักษณะทางประชากร อายุ พบว่า ในกลุ่มทดลอง ส่วนใหญ่มีอายุ 13 ปี ร้อยละ 69.7 รองลงมา อายุ 14 ปี ร้อยละ 20.83 น้อยที่สุดคืออายุ 15 ปี ร้อยละ 3 เพศ พบว่า ในกลุ่มทดลองส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 60.6 รองลงมาเป็นเพศชาย ร้อยละ 39.4 จำนวนพี่น้อง พบว่า ในกลุ่มทดลองส่วนใหญ่มีพี่น้องจำนวน 2 คน ร้อยละ 51.5 และส่วนใหญ่เป็นบุตรคนที่ 1 ร้อยละ 39.4 **สถานภาพของครอบครัว** พบว่า ในกลุ่มทดลองส่วนใหญ่ บิดามารดาอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 60.6 รองลงมาคือบิดามารดาแยกกันอยู่ ร้อยละ 36.4 **ปัจจุบันอาศัยอยู่กับใคร** พบว่า ในกลุ่มทดลองส่วนใหญ่ อาศัยอยู่กับบิดามารดา ร้อยละ 48.5 รองลงมาคือญาติพี่น้อง ร้อยละ 30.3 **ระดับการศึกษาของบิดา** พบว่า ในกลุ่มทดลองส่วนใหญ่ บิดาจบมัธยมศึกษา ร้อยละ 51.1 รองลงมาคือ ประถมศึกษา ร้อยละ 21.2 **ระดับการศึกษาของมารดา** พบว่า ในกลุ่มทดลองส่วนใหญ่ มารดาจบมัธยมศึกษา ร้อยละ 54.5 รองลงมาคือ ประถมศึกษา ร้อยละ 24.2 **อาชีพหลักของบิดา** พบว่า ในกลุ่มทดลองส่วนใหญ่ บิดามีอาชีพรับจ้าง ร้อยละ 39.4 รองลงมาคือ เกษตรกรรม ร้อยละ 30.3 **อาชีพหลักของมารดา** พบว่า ในกลุ่มทดลองส่วนใหญ่ มารดามีอาชีพรับจ้าง ร้อยละ 42.4 รองลงมาคือ เกษตรกรรม ร้อยละ 39.4 **สัมพันธภาพของนักเรียนกับคนในครอบครัว** พบว่า ในกลุ่มทดลองส่วนใหญ่ มีความรักใคร่กันดี ร้อยละ 87.9 รองลงมาคือมีปากเสียงกันบ้างเล็กน้อย ร้อยละ 12.1 **โดยส่วนรวมนักเรียนคิดว่าบิดามารดาหรือผู้ปกครองอบรมเลี้ยงดูอย่างไร** พบว่า ในกลุ่มทดลองส่วนใหญ่ใช้เหตุผล/มีความเข้าใจอันดีต่อกัน ร้อยละ 90.9 รองลงมาคือ เข้มงวดกวดขันมากเกินไป ร้อยละ 9.1 **เมื่อนักเรียนไม่สบายใจ/เครียดนักเรียนทำอย่างไร** พบว่า ในกลุ่มทดลองส่วนใหญ่ จะปรึกษาคนที่ไว้ใจ ร้อยละ 54.5 รองลงมาคือ ฟังเพลง ร้อยละ 42.4 **มีปัญหาหรือข้อสงสัยเกี่ยวกับเรื่องเพศนักเรียนปรึกษาใคร** พบว่า ในกลุ่มทดลองส่วนใหญ่ จะปรึกษาบิดามารดา ร้อยละ 60.2 รองลงมาคือ ครู เพื่อนสนิท ร้อยละ 15.2 (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ

ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มทดลอง (n=33)		กลุ่มเปรียบเทียบ (n=33)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. อายุ				
13 ปี	23	69.7	3	9.1
14 ปี	9	27.3	30	90.9
15 ปี	1	3.0	0	0.0
$\bar{X}$, S.D.	13.33, 0.54		13.91, 0.29	
Min, Max	13, 15		13, 15	
2. เพศ				
ชาย	13	39.4	16	48.5
หญิง	20	60.6	17	51.5
3. จำนวนพี่น้อง				
1 คน	5	15.2	7	21.2
2 คน	17	51.5	19	57.6
3 คน	6	18.2	5	15.2
4 คน	5	15.2	1	3.0
5 คน	0	0.0	1	3.0
$\bar{X}$, SD	2.33, 0.92		2.09, 0.88	
Min, Max	1, 4		1, 5	
4. เป็นบุตรคนที่				
1 คน	13	39.4	15	45.5
2 คน	12	36.4	13	39.4
3 คน	6	18.2	5	15.2
4 คน	2	6.1	0.0	0.0
$\bar{X}$, SD	1.91, 0.91		1.70, 0.73	
Min, Max	1, 4		1, 3	

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มทดลอง (n=33)		กลุ่มเปรียบเทียบ (n=33)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
5. สถานภาพของครอบครัว				
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	20	60.6	28	84.8
บิดามารดาแยกกันอยู่	12	36.4	4	12.1
บิดาเสียชีวิต	0	0.0	1	3.0
มารดาเสียชีวิต	0	0.0	0	0.0
บิดามารดาเสียชีวิตทั้งคู่	0	0.0	0	0.0
อื่นๆ	1	3.0	0	0.0
6. ปัจจุบันอาศัยอยู่กับใคร				
บิดามารดา	16	48.5	26	78.8
บิดา	3	9.1	0	0.0
มารดา	4	12.1	2	6.1
ญาติพี่น้อง	10	30.3	5	15.1
7. ระดับการศึกษาของบิดา				
ไม่ได้เรียนหนังสือ	1	3.0	0	0.0
ประถมศึกษา	7	21.2	17	51.5
มัธยมศึกษา	17	51.5	13	39.4
อนุปริญญา/ปวช./ปวส.	1	3.0	2	6.1
ปริญญาตรี	3	9.1	1	3.0
ปริญญาโท	2	6.1	0	0.0
อื่นๆ	2	6.1	0	0.0
8. ระดับการศึกษาของมารดา				
ไม่ได้เรียนหนังสือ	2	6.1	1	3.0
ประถมศึกษา	8	24.2	19	57.6
มัธยมศึกษา	18	54.5	11	33.3
อนุปริญญา/ปวช./ปวส.	0	0.0	1	3.0
ปริญญาตรี	1	3.0	1	3.0
ปริญญาโท	3	9.1	0	0
อื่นๆ	1	3.0	0	0
9. อาชีพหลักของบิดา				
รับจ้าง	13	39.4	13	39.4
ค้าขาย	3	9.1	6	18.2
เกษตรกรรม	10	30.3	14	42.4
ข้าราชการ/วิสาหกิจ	5	15.2	0	0.0
อื่นๆ	2	6.1	0	0.0

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มทดลอง (n=33)		กลุ่มเปรียบเทียบ (n=33)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
10. อาชีพหลักของมารดา				
รับจ้าง	14	42.4	12	36.4
ค้าขาย	3	9.1	9	27.3
เกษตรกรรม	13	39.4	12	36.4
ข้าราชการ/วิสาหกิจ	1	3.0	0	0.0
อื่นๆ	2	6.1	0	0.0
11. สัมพันธภาพของนักเรียนกับคนในครอบครัว				
รักใคร่กันดี	29	87.9	27	81.8
มีปากเสียงกันบ้างเล็กน้อย	4	12.1	6	18.2
ทะเลาะกันเป็นประจำ	0	0.0	0	0.0
อื่นๆ	0	0.0	0	0.0
12. โดยส่วนรวมนักเรียนคิดว่าบิดามารดาหรือผู้ปกครองอบรมเลี้ยงดูอย่างไร				
ใช้เหตุผล/มีความเข้าใจอันดีต่อกัน	30	90.9	25	75.8
เข้มงวดกวดขันมากเกินไป	3	9.1	7	21.2
เข้มงวดบางครั้ง	0	0.0	0	0.0
ไม่สนใจ	0	0.0	0	0.0
ตามใจทุกเรื่อง	0	0.0	1	3.0
อื่นๆ	0	0.0	0	0.0
13. เมื่อนักเรียนไม่สบายใจ/เครียด นักเรียนทำอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1ข้อ)				
อยู่เงียบๆ คนเดียว	13	39.4	7	21.2
ปรึกษาคนที่ไว้ใจ	18	54.5	16	48.5
ออกกำลังกาย/เล่นกีฬา	7	21.2	9	27.3
ฟังเพลง	14	42.4	15	45.5
ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	0	0.0	0	0.0
อื่นๆ	2	6.1	0	0.0
14. เมื่อนักเรียนมีปัญหาหรือข้อสงสัยเกี่ยวกับเรื่องเพศนักเรียนปรึกษาใคร				
บิดามารดา	20	60.6	17	51.5
พี่น้อง	1	3.0	0	0.0
ญาติ เช่น ลุง ป้า น้า อา	2	6.1	3	9.1
ครู	5	15.2	3	9.1
เพื่อนสนิท	5	15.2	10	30.3

2. ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาและพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม

2.1 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาและพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มทดลอง พบว่า ก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาและพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมเท่ากับ 13.03 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.94 หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาและพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมเท่ากับ 13.72 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.12 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาและพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมก่อนการทดลองและหลังการทดลองพบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนภายหลังการทดลองมากกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) โดยหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนมากกว่าก่อนการทดลองเท่ากับ 0.69 [95% CI : (-1.39)-(-0.00)]

กลุ่มเปรียบเทียบ พบว่า ก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาและพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมเท่ากับ 11.72 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.15 หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาและพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมเท่ากับ 12.21 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.83 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาและพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมก่อนการทดลองและหลังการทดลอง พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนไม่มีความแตกต่างกัน ($p > 0.05$) [95% CI : (-1.55) - 0.58] ดังรายละเอียดในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาและพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบก่อนและหลังการทดลอง

ความรู้เกี่ยวกับ เพศศึกษา พฤติกรรมทางเพศที่ เหมาะสม	n	$\bar{X}$	S.D.	Mean Difference	95%CI	t	p-value
กลุ่มทดลอง							
ก่อนการทดลอง	33	13.03	1.94				
หลังการทดลอง	33	13.72	1.12	0.69	(-1.39)-(-0.00)	-2.04	0.049
กลุ่มเปรียบเทียบ							
ก่อนการทดลอง	33	11.72	2.15				
หลังการทดลอง	33	12.21	1.83	0.48	(-1.55) - 0.58	-0.92	0.364

2.2 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาและพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ ก่อนและหลังการทดลอง

ก่อนการทดลอง พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาและพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมเท่ากับ 13.03 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.94 ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาและพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมเท่ากับ 11.72 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.15 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาและพฤติกรรมทาง

เพศที่เหมาะสมระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนไม่มีความแตกต่างกัน ($p>0.05$) (95% CI : 0.29 - 2.31)

หลังการทดลอง พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาและพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมเท่ากับ 13.72 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.12 ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาและพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมเท่ากับ 12.21 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.83 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาและพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาและพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.001$) โดยกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ มากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบเท่ากับ 1.51 (95% CI : 0.76 - 2.26) ดังรายละเอียดในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาและพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบก่อนและหลังการทดลอง

ความรู้เกี่ยวกับ เพศศึกษา พฤติกรรมทางเพศที่ เหมาะสม	n	$\bar{X}$	S.D.	Mean Difference	95%CI	t	p-value
ก่อนการทดลอง							
กลุ่มทดลอง	33	13.03	1.94	1.30	0.29 - 2.31	2.57	0.12
กลุ่มเปรียบเทียบ	33	11.72	2.15				
หลังการทดลอง							
กลุ่มทดลอง	33	13.72	1.12	1.51	0.76 - 2.26	4.04	<0.001
กลุ่มเปรียบเทียบ	33	12.21	1.83				

3. ความคิดสร้างสรรค์และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

3.1 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดสร้างสรรค์และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ ก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มทดลอง พบว่า ก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดสร้างสรรค์และการคิดอย่างมีวิจารณญาณเท่ากับ 27.30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.86 หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดสร้างสรรค์และการคิดอย่างมีวิจารณญาณเท่ากับ 26.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.26 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดสร้างสรรค์และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ก่อนการทดลองและหลังการทดลองพบว่า พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนไม่มีความแตกต่างกัน ($p>0.05$) [95% CI : (-1.68) - 2.35]

กลุ่มเปรียบเทียบ พบว่า ก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดสร้างสรรค์และการคิดอย่างมีวิจารณญาณเท่ากับ 26.18 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.01 หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดสร้างสรรค์และการคิดอย่างมีวิจารณญาณเท่ากับ 24.21 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.78 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดสร้างสรรค์และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนไม่มีความแตกต่างกัน ($p>0.05$) [95% CI : (-0.06) - 4.00] ดังรายละเอียดในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดสร้างสรรค์และการคิดอย่างมี
 วิจารณญาณ ภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบก่อนและหลังการทดลอง

ความคิดสร้างสรรค์ และ การคิดอย่างมี วิจารณญาณ	n	$\bar{X}$	S.D.	Mean Difference	95%CI	t	p-value
กลุ่มทดลอง							
ก่อนการทดลอง	33	27.30	3.86				
หลังการทดลอง	33	26.96	4.26	0.33	(-1.68) - 2.35	0.33	0.739
กลุ่มเปรียบเทียบ							
ก่อนการทดลอง	33	26.18	4.01				
หลังการทดลอง	33	24.21	4.78	1.96	(-0.06) - 4.00	1.96	0.58

3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดสร้างสรรค์และการคิดอย่างมี วิจารณญาณ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ ก่อนและหลังการทดลอง

ก่อนการทดลอง พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดสร้างสรรค์และการคิดอย่างมี
 วิจารณญาณเท่ากับ 27.30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.86 ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบมีค่าเฉลี่ยของ
 คะแนนความคิดสร้างสรรค์และการคิดอย่างมีวิจารณญาณเท่ากับ 26.18 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ
 4.01 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดสร้างสรรค์และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ
 ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนไม่มีความแตกต่างกัน ($p>0.05$) [95% CI :
 (-0.381) - 3.05]

หลังการทดลอง พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดสร้างสรรค์และการคิดอย่างมี
 วิจารณญาณเท่ากับ 26.96ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.26 ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบมีค่าเฉลี่ยของคะแนน
 ความคิดสร้างสรรค์และการคิดอย่างมีวิจารณญาณเท่ากับ 24.21 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.78 เมื่อ
 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดสร้างสรรค์และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ระหว่าง
 กลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนไม่มีความแตกต่างกัน ($p>0.05$) (95% CI : 0.52 -
 4.98) ดังรายละเอียดในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดสร้างสรรค์และการคิดอย่างมี
 วิจารณญาณ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบก่อนและหลังการทดลอง

ความคิดสร้างสรรค์ และ การคิดอย่างมี วิจารณญาณ	n	$\bar{X}$	S.D.	Mean Difference	95%CI	t	p-value
ก่อนการทดลอง							
กลุ่มทดลอง	33	27.30	3.86	1.12	(-0.381) - 3.05	1.15	0.252
กลุ่มเปรียบเทียบ	33	26.18	4.01				
หลังการทดลอง							
กลุ่มทดลอง	33	26.96	4.26	2.75	0.52 - 4.98	2.47	0.16
กลุ่มเปรียบเทียบ	33	24.21	4.78				

4. ความตระหนักรู้ในตนเองและเห็นใจผู้อื่น

4.1 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความตระหนักรู้ในตนเองและเห็นใจผู้อื่น ภายใน กลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ ก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มทดลอง พบว่า ก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความตระหนักรู้ในตนเองและเห็นใจผู้อื่น เท่ากับ 27.24 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.15 หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความตระหนักรู้ในตนเองและเห็นใจผู้อื่นเท่ากับ 27.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.10 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความตระหนักรู้ในตนเองและเห็นใจผู้อื่น ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนไม่มีความแตกต่างกัน ($p > 0.05$) [95% CI : (-1.61) - 0.58]

กลุ่มเปรียบเทียบ พบว่า ก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความตระหนักรู้ในตนเองและเห็นใจผู้อื่นเท่ากับ 27.21 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.57 หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 26.15 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.88 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความตระหนักรู้ในตนเองและเห็นใจผู้อื่น ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนไม่มีความแตกต่างกัน ($p > 0.05$) [95% CI : (-0.33) - 2.45] ดังรายละเอียดในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของความตระหนักรู้ในตนเองและเห็นใจผู้อื่น
ภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ ก่อนและหลังการทดลอง

ความตระหนักรู้ใน ตนเองและเห็นใจผู้อื่น	n	$\bar{X}$	S.D.	Mean Difference	95%CI	t	p-value
กลุ่มทดลอง							
ก่อนการทดลอง	33	27.24	2.15				
หลังการทดลอง	33	27.75	2.10	0.51	(-1.61) - 0.58	-0.95	0.346
กลุ่มเปรียบเทียบ							
ก่อนการทดลอง	33	27.21	2.57				
หลังการทดลอง	33	26.15	2.88	1.06	(-0.33) - 2.45	1.55	0.131

4.2 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความตระหนักรู้ในตนเองและเห็นใจผู้อื่น ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ ก่อนและหลังการทดลอง

ก่อนการทดลอง พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความตระหนักรู้ในตนเองและเห็นใจผู้อื่นเท่ากับ 27.24 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.15 ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความตระหนักรู้ในตนเองและเห็นใจผู้อื่นเท่ากับ 27.21 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.57 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความตระหนักรู้ในตนเองและเห็นใจผู้อื่น ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนไม่มีความแตกต่างกัน ($p>0.05$) [95% CI : (-1.13) - 1.19]

หลังการทดลอง พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความตระหนักรู้ในตนเองและเห็นใจผู้อื่นเท่ากับ 27.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.10 ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความตระหนักรู้ในตนเองและเห็นใจผู้อื่นเท่ากับ 26.15 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.88 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความตระหนักรู้ในตนเองและเห็นใจผู้อื่น ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$) โดยกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความตระหนักรู้ในตนเองและเห็นใจผู้อื่น มากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ 1.60 (95% CI : 0.36 - 2.85) ดังรายละเอียดในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความตระหนักรู้ในตนเองและเห็นใจผู้อื่น ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบก่อนและหลังการทดลอง

ความตระหนักรู้ใน ตนเอง และเห็นใจผู้อื่น	n	$\bar{X}$	S.D.	Mean Difference	95%CI	t	p-value
ก่อนการทดลอง							
กลุ่มทดลอง	33	27.24	2.15	0.03	(-1.13) - 1.19	0.52	0.959
กลุ่มเปรียบเทียบ	33	27.21	2.57				
หลังการทดลอง							
กลุ่มทดลอง	33	27.75	2.10	1.60	0.36 - 2.85	2.58	0.012
กลุ่มเปรียบเทียบ	33	26.15	2.88				

5. การเห็นคุณค่าในตนเองและความรับผิดชอบต่อสังคม

5.1 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองและความรับผิดชอบต่อสังคม ภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ ก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มทดลอง พบว่า ก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองและความรับผิดชอบต่อสังคมเท่ากับ 26.06 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.22 หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองและความรับผิดชอบต่อสังคมเท่ากับ 27.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.66 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองและความรับผิดชอบต่อสังคม ก่อนการทดลองและหลังการทดลองพบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนภายหลังการทดลองมากกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) โดยหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนมากกว่าก่อนการทดลองเท่ากับ 1.27 [95% CI : (-2.43) - (-0.10)]

กลุ่มเปรียบเทียบ พบว่า ก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองและความรับผิดชอบต่อสังคมเท่ากับ 24.78 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.68 หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองและความรับผิดชอบต่อสังคมเท่ากับ 24.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.32 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองและความรับผิดชอบต่อสังคม ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนไม่มีความแตกต่างกัน ($p > 0.05$) [95% CI : (-1.22) - 2.13] ดังรายละเอียดในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองและความ
 รับผิดชอบต่อสังคม ภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบก่อนและหลังการทดลอง

การเห็นคุณค่าในตนเอง และความรับผิดชอบต่อ สังคม	n	$\bar{X}$	S.D.	Mean Difference	95%CI	t	p-value
กลุ่มทดลอง							
ก่อนการทดลอง	33	26.06	3.22				
				1.27	(-2.43) - (-0.10)	-2.22	0.033
หลังการทดลอง	33	27.33	2.66				
กลุ่มเปรียบเทียบ							
ก่อนการทดลอง	33	24.78	2.68				
				0.45	(-1.22) - 2.13	0.55	0.586
หลังการทดลอง	33	24.33	3.32				

5.2 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองและความรับผิดชอบต่อสังคม ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ ก่อนและหลังการทดลอง

ก่อนการทดลอง พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองและความรับผิดชอบต่อสังคมเท่ากับ 26.06 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.22 ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองและความรับผิดชอบต่อสังคมเท่ากับ 24.74 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.68 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองและความรับผิดชอบต่อสังคมระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนไม่มีความแตกต่างกัน ($p > 0.05$) [95% CI : (-0.18) - 2.73]

หลังการทดลอง พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองและความรับผิดชอบต่อสังคมเท่ากับ 27.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.66 ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองและความรับผิดชอบต่อสังคมเท่ากับ 24.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.32 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองและความรับผิดชอบต่อสังคมระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$) โดยกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองและความรับผิดชอบต่อสังคม มากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ 3.00 (95% CI : 1.51 - 4.48) ดังรายละเอียดในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองและความ
 รับผิดชอบต่อสังคม ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบก่อนและหลังการทดลอง

การเห็นคุณค่าในตนเอง และความรับผิดชอบต่อ สังคม	n	$\bar{X}$	S.D.	Mean Difference	95%CI	t	p-value
ก่อนการทดลอง							
กลุ่มทดลอง	33	26.06	3.22	1.27	(-0.18) - 2.73	1.74	0.086
กลุ่มเปรียบเทียบ	33	24.74	2.68				
หลังการทดลอง							
กลุ่มทดลอง	33	27.33	2.66	3.00	1.51 - 4.48	4.04	<0.001
กลุ่มเปรียบเทียบ	33	24.33	3.32				

6. การตัดสินใจและการแก้ปัญหา

6.1 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการตัดสินใจและการแก้ปัญหา ภายในกลุ่ม ทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ ก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มทดลอง พบว่า ก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการตัดสินใจและการแก้ปัญหา เท่ากับ 27.66 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.80 หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการตัดสินใจและการแก้ปัญหาเท่ากับ 27.45 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.08 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการตัดสินใจและการแก้ปัญหา ก่อนการทดลองและหลังการทดลองพบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนไม่มีความแตกต่างกัน ($p>0.05$) [95% CI : (-0.87) - 1.30]

กลุ่มเปรียบเทียบ พบว่า ก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการตัดสินใจและการแก้ปัญหา เท่ากับ 25.09 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.28 หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการตัดสินใจและการแก้ปัญหาเท่ากับ 24.66 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.89 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการตัดสินใจและการแก้ปัญหา ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนไม่มีความแตกต่างกัน ($p>0.05$) [95% CI : (-2.01) - 2.86] ดังรายละเอียดในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการตัดสินใจและการแก้ปัญหา ภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ ก่อนและหลังการทดลอง

การตัดสินใจและ การแก้ปัญหา	n	$\bar{X}$	S.D.	Mean Difference	95%CI	t	p-value
กลุ่มทดลอง							
ก่อนการทดลอง	33	27.66	2.80	0.21	(-0.87) - 1.30	0.39	0.694
หลังการทดลอง	33	27.45	3.08				
กลุ่มเปรียบเทียบ							
ก่อนการทดลอง	33	25.09	4.28	0.42	(-2.01) - 2.86	0.35	0.726
หลังการทดลอง	33	24.66	4.89				

6.2 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการตัดสินใจและการแก้ปัญหา ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ ก่อนและหลังการทดลอง

ก่อนการทดลอง พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการตัดสินใจและการแก้ปัญหาเท่ากับ 27.66 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.80 ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการตัดสินใจและการแก้ปัญหาเท่ากับ 25.09 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.28 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการตัดสินใจและการแก้ปัญหา ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.01$) โดยกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการตัดสินใจและการแก้ปัญหา มากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ 2.57 (95% CI : 0.78 - 4.36)

หลังการทดลอง พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการตัดสินใจและการแก้ปัญหาเท่ากับ 27.45 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.08 ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการตัดสินใจและการแก้ปัญหาเท่ากับ 24.66 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.89 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการตัดสินใจและการแก้ปัญหา ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.01$) โดยกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการตัดสินใจและการแก้ปัญหา มากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ 2.78 (95% CI : 0.77 - 4.79) ดังรายละเอียดในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการตัดสินใจและการแก้ปัญหา
ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ ก่อนและหลังการทดลอง

การตัดสินใจและ การแก้ปัญหา	n	$\bar{X}$	S.D.	Mean Difference	95%CI	t	p-value
ก่อนการทดลอง							
กลุ่มทดลอง	33	27.66	2.80	2.57	0.78 - 4.36	2.88	0.006
กลุ่มเปรียบเทียบ	33	25.09	4.28				
หลังการทดลอง							
กลุ่มทดลอง	33	27.45	3.08	2.78	0.77 - 4.79	2.77	0.008
กลุ่มเปรียบเทียบ	33	24.66	4.89				

7. การสื่อสารและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

7.1 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการสื่อสารและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ ก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มทดลอง พบว่า ก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการสื่อสารและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเท่ากับ 26.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.28 หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการสื่อสารและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเท่ากับ 25.63 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.14 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการสื่อสารและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลก่อนการทดลองและหลังการทดลอง พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนไม่มีความแตกต่างกัน ($p > 0.05$) [95% CI : (-0.06) - 2.73]

กลุ่มเปรียบเทียบ พบว่า ก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการสื่อสารและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเท่ากับ 24.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.26 หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการสื่อสารและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเท่ากับ 25.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.66 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการสื่อสารและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนไม่มีความแตกต่างกัน ($p > 0.05$) [95% CI : (-1.79) - 1.73] ดังรายละเอียดในตารางที่ 12

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการสื่อสารและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ ก่อนและหลังการทดลอง

การสื่อสารและ ความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคล	n	$\bar{X}$	S.D.	Mean Difference	95%CI	t	p-value
กลุ่มทดลอง							
ก่อนการทดลอง	33	26.96	2.28				
				1.33	(-0.06) - 2.73	1.94	0.061
หลังการทดลอง	33	25.63	3.14				
กลุ่มเปรียบเทียบ							
ก่อนการทดลอง	33	24.96	3.26				
				0.03	(-1.79) - 1.73	-0.03	0.972
หลังการทดลอง	33	25.00	3.66				

7.2 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการสื่อสารและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ ก่อนและหลังการทดลอง

ก่อนการทดลอง พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการสื่อสารและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเท่ากับ 26.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.28 ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการสื่อสารและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเท่ากับ 24.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.26 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการสื่อสารและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.01$) โดยกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการสื่อสารและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล มากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบเท่ากับ 2.00 (95% CI : 0.61 - 3.38)

หลังการทดลอง พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการสื่อสารและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเท่ากับ 25.63 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.14 ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการสื่อสารและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเท่ากับ 25.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.66 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการสื่อสารและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนไม่มีความแตกต่างกัน ($p > 0.05$) [95% CI : (-1.04) - 2.31] ดังรายละเอียดในตารางที่ 13

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการสื่อสารและความสัมพันธ์
ระหว่างบุคคล ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ ก่อนและหลังการทดลอง

การสื่อสารและ ความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคล	n	$\bar{X}$	S.D.	Mean Differen ce	95%CI	t	p-value
ก่อนการทดลอง							
กลุ่มทดลอง	33	26.96	2.28	2.00	0.61 - 3.38	2.88	0.006
กลุ่มเปรียบเทียบ	33	24.96	3.26				
หลังการทดลอง							
กลุ่มทดลอง	33	25.63	3.14	0.63	(-1.04) - 2.31	0.75	0.452
กลุ่มเปรียบเทียบ	33	25.00	3.66				

8. การจัดการอารมณ์และความเครียด

8.1 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการจัดการอารมณ์และความเครียด ภายใน กลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ ก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มทดลอง พบว่า ก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการจัดการอารมณ์และความเครียด เท่ากับ 28.48 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.01 หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการจัดการอารมณ์และความเครียดเท่ากับ 25.06 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.19 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการจัดการอารมณ์และความเครียด ก่อนการทดลองและหลังการทดลองพบว่า หลังการทดลองมากกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$) โดยหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนมากกว่าก่อนการทดลองเท่ากับ 2.87 (95% CI : 1.33 - 4.42)

กลุ่มเปรียบเทียบ พบว่า ก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการจัดการอารมณ์และความเครียดเท่ากับ 25.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.47 หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการจัดการอารมณ์และความเครียดเท่ากับ 24.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.69 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการจัดการอารมณ์และความเครียด ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนไม่มีความแตกต่างกัน ($p > 0.05$) [95% CI : (-1.22) - 3.52] ดังรายละเอียดในตารางที่ 14

ตารางที่ 14 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการจัดการอารมณ์และความเครียด
ภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ ก่อนและหลังการทดลอง

การจัดการอารมณ์ และความเครียด	n	$\bar{X}$	S.D.	Mean Difference	95%CI	t	p-value
กลุ่มทดลอง							
ก่อนการทดลอง	33	25.06	2.01				
หลังการทดลอง	33	28.48	4.19	2.87	1.33 - 4.42	3.79	0.001
กลุ่มเปรียบเทียบ							
ก่อนการทดลอง	33	25.90	3.47				
หลังการทดลอง	33	24.75	4.69	1.15	(-1.22) - 3.52	0.98	0.331

8.2 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการจัดการอารมณ์และความเครียด ระหว่าง กลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ ก่อนและหลังการทดลอง

ก่อนการทดลอง พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการจัดการอารมณ์และความเครียด เท่ากับ 25.06 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.01 ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการจัดการอารมณ์และความเครียดเท่ากับ 25.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.47 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการจัดการอารมณ์และความเครียด ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$) โดยกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการจัดการอารมณ์และความเครียด มากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ 2.87 (95% CI : 1.33 - 4.42)

หลังการทดลอง พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการจัดการอารมณ์และความเครียด เท่ากับ 28.48 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.19 ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการจัดการอารมณ์และความเครียดเท่ากับ 24.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.69 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการจัดการอารมณ์และความเครียด ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนไม่มีความแตกต่างกัน ($p > 0.05$) [95% CI : (-1.34) - 3.03] ดังรายละเอียดในตารางที่ 15

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการจัดการอารมณ์และความเครียด
ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ ก่อนและหลังการทดลอง

การจัดการอารมณ์ และความเครียด	n	$\bar{X}$	S.D.	Mean Difference	95%CI	t	p-value
ก่อนการทดลอง							
กลุ่มทดลอง	33	28.48	2.01	2.57	1.17 - 3.98	3.68	0.001
กลุ่มเปรียบเทียบ	33	25.90	3.47				
หลังการทดลอง							
กลุ่มทดลอง	33	25.60	4.19	0.84	(-1.34) - 3.03	0.77	0.442
กลุ่มเปรียบเทียบ	33	24.75	4.69				

9. ความตั้งใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

9.1 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความตั้งใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ ก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มทดลอง พบว่า ก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความตั้งใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเท่ากับ 36.15 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.61 หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความตั้งใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเท่ากับ 38.30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.24 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความตั้งใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ก่อนการทดลองและหลังการทดลองพบว่า ภายหลังการทดลองมากกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) โดยหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนมากกว่าก่อนการทดลองเท่ากับ 2.15 [95% CI : (-4.21) - (-0.09)]

กลุ่มเปรียบเทียบ พบว่า ก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความตั้งใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเท่ากับ 35.69 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.25 หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความตั้งใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเท่ากับ 36.03 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.82 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความตั้งใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนไม่มีความแตกต่างกัน ($p > 0.05$) [95% CI : (-3.39) - 2.72] ดังรายละเอียดในตารางที่ 16

ตารางที่ 16 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความตั้งใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์
ก่อนวัยอันควร ภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ ก่อนและหลังการทดลอง

ความตั้งใจเพื่อ ป้องกันการมี เพศสัมพันธ์ก่อนวัย อันควร	n	$\bar{X}$	S.D.	Mean Difference	95%CI	t	p-value
กลุ่มทดลอง							
ก่อนการทดลอง	33	36.15	5.61				
หลังการทดลอง	33	38.30	5.24	2.15	(-4.21) - (-0.09)	-2.12	0.041
กลุ่มเปรียบเทียบ							
ก่อนการทดลอง	33	35.69	5.25				
หลังการทดลอง	33	36.03	5.82	0.33	(-3.39) - 2.72	-2.22	0.826

9.2 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความตั้งใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ก่อนวัยอันควร ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ ก่อนและหลังการทดลอง

ก่อนการทดลอง พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความตั้งใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเท่ากับ 36.15 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.61 ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความตั้งใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเท่ากับ 35.69 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.25 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความตั้งใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนไม่มีความแตกต่างกัน ($p>0.05$) [95% CI : (-2.21) - 3.12]

หลังการทดลอง พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความตั้งใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเท่ากับ 38.30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.24 ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความตั้งใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเท่ากับ 36.03 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.82 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความตั้งใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนไม่มีความแตกต่างกัน ($p>0.05$) [95% CI : (-0.45) - 4.99] ดังรายละเอียดในตารางที่ 17

ตารางที่ 17 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความตั้งใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์
ก่อนวัยอันควร ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบก่อนและหลังการทดลอง

ความตั้งใจเพื่อป้องกัน การมีเพศสัมพันธ์ก่อน วัยอันควร	n	$\bar{X}$	S.D.	Mean Difference	95%CI	t	p-value
ก่อนการทดลอง							
กลุ่มทดลอง	33	36.15	5.61	0.45	(-2.21) - 3.12	0.34	0.735
กลุ่มเปรียบเทียบ	33	35.69	5.25				
หลังการทดลอง							
กลุ่มทดลอง	33	38.30	5.24	2.27	(-0.45) – 4.99	1.66	0.101
กลุ่มเปรียบเทียบ	33	36.03	5.82				

สรุปผลการศึกษา

การศึกษาผลของโปรแกรมการเสริมสร้างทักษะชีวิตร่วมกับกระบวนการกลุ่มและการเสริมแรง เพื่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนแห่งหนึ่ง อำเภอสทิงหมี่ จังหวัดชัยภูมิ เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi – Experimental Research) โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง (Experimental group) และกลุ่มเปรียบเทียบ (Comparison group) กลุ่มละ 33 คน รวมทั้งสิ้น 66 คน ใช้ระยะเวลาในการศึกษารวม 12 สัปดาห์ ซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1. คุณลักษณะทางประชากร

อายุ พบว่า ในกลุ่มทดลอง ส่วนใหญ่มีอายุ 13 ปี ร้อยละ 69.7 รองลงมาอายุ 14 ปี ร้อยละ 20.83 น้อยที่สุดคืออายุ 15 ปี ร้อยละ 3 เพศ พบว่า ในกลุ่มทดลองส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 60.6 รองลงมาเป็นเพศชาย ร้อยละ 39.4 จำนวนพี่น้อง พบว่า ในกลุ่มทดลองส่วนใหญ่มีพี่น้องจำนวน 2 คน ร้อยละ 51.5 และส่วนใหญ่เป็นบุตรคนที่ 1 ร้อยละ 39.4 สถานภาพของครอบครัว พบว่า ในกลุ่มทดลองส่วนใหญ่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 60.6 รองลงมาคือบิดามารดาแยกกันอยู่ ร้อยละ 36.4 ปัจจุบันอาศัยอยู่กับใคร พบว่า ในกลุ่มทดลองส่วนใหญ่ อาศัยอยู่กับบิดามารดา ร้อยละ 48.5 รองลงมาคือญาติพี่น้อง ร้อยละ 30.3 ระดับการศึกษาของบิดา พบว่า ในกลุ่มทดลองส่วนใหญ่ บิดาจบมัธยมศึกษา ร้อยละ 51.1 รองลงมาคือ ประถมศึกษา ร้อยละ 21.2 ระดับการศึกษาของมารดา พบว่า ในกลุ่มทดลองส่วนใหญ่ มารดาจบมัธยมศึกษา ร้อยละ 54.5 รองลงมาคือ ประถมศึกษา ร้อยละ 24.2 อาชีพหลักของบิดา พบว่า ในกลุ่มทดลองส่วนใหญ่ บิดามีอาชีพรับจ้าง ร้อยละ 39.4 รองลงมาคือ เกษตรกรรม ร้อยละ 30.3 อาชีพหลักของมารดา พบว่า ในกลุ่มทดลองส่วนใหญ่ มารดามีอาชีพรับจ้าง ร้อยละ 42.4 รองลงมาคือ เกษตรกรรม ร้อยละ 39.4 สัมพันธภาพของนักเรียนกับคนในครอบครัว พบว่า ในกลุ่มทดลองส่วนใหญ่ มีความรักใคร่กันดี ร้อยละ 87.9 รองลงมาคือมีปากเสียงกันบ้างเล็กน้อย ร้อยละ 12.1 โดยส่วนรวมนักเรียนคิดว่าบิดามารดาหรือผู้ปกครองอบรมเลี้ยงดูอย่างไร พบว่า ในกลุ่มทดลองส่วนใหญ่ใช้เหตุผล/มีความเข้าใจอันดีต่อกัน ร้อยละ 90.9 รองลงมาคือ เข้มงวดกวดขันมากเกินไป ร้อยละ 9.1 เมื่อนักเรียนไม่สบายใจ/เครียดนักเรียนทำอย่างไร พบว่า ในกลุ่มทดลองส่วนใหญ่ จะปรึกษาคนที่ไว้ใจ ร้อยละ 54.5 รองลงมาคือ ฟังเพลง ร้อยละ 42.4 มีปัญหาหรือข้อสงสัยเกี่ยวกับเรื่องเพศนักเรียนปรึกษาใคร พบว่า ในกลุ่มทดลองส่วนใหญ่ จะปรึกษาบิดามารดา ร้อยละ 60.2 รองลงมาคือ ครู เพื่อนสนิท ร้อยละ 15.2

ค่าเฉลี่ยคะแนนน้อยกว่าก่อนการทดลองอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ($p\text{-value}>0.05$) และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการตัดสินใจและการแก้ปัญหาระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ พบว่ากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value}<0.01$)

7. ทักษะชีวิตด้านการสื่อสารและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

หลังการทดลอง พบว่า เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการสื่อสารและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ ก่อนและหลังการทดลอง พบว่า หลังการทดลองกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนน้อยกว่าก่อนการทดลองอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value}>0.05$) ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบมีค่าเฉลี่ยคะแนนน้อยกว่าก่อนการทดลองอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ($p\text{-value}>0.05$) และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการสื่อสารและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ พบว่ากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value}>0.05$)

8. ทักษะชีวิตด้านการจัดการอารมณ์และความเครียด

หลังการทดลอง พบว่า เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการจัดการอารมณ์และความเครียดภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ ก่อนและหลังการทดลอง พบว่า หลังการทดลองกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนมากกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value}<0.001$) ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบมีค่าเฉลี่ยคะแนนน้อยกว่าก่อนการทดลองอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ($p\text{-value}>0.05$) และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการจัดการอารมณ์และความเครียดระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ พบว่ากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value}>0.05$)

9. ความตั้งใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

หลังการทดลอง พบว่า เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความตั้งใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ ก่อนและหลังการทดลอง พบว่า หลังการทดลองกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนมากกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value}<0.05$) ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบมีค่าเฉลี่ยคะแนนมากกว่าก่อนการทดลองอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ($p\text{-value}>0.05$) และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความตั้งใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ พบว่ากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value}>0.05$)

ข้อเสนอแนะ

1. การเสริมสร้างทักษะชีวิตร่วมกับการเสริมแรง เพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนแห่งหนึ่ง อำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ มีประสิทธิภาพเพียงพอ ทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ทักษะชีวิตและความตั้งใจส่งเสริมพฤติกรรมอนามัยเจริญพันธุ์ที่เหมาะสม

2. การใช้สื่อประกอบการเรียนรู้เรื่องอนามัยเจริญพันธุ์ ทักษะชีวิต และมีกิจกรรมที่หลากหลาย น่าสนใจเหมาะสมตามวัยของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนให้ความสนใจอยากเรียนรู้เกิดการรับรู้และเข้าใจในกิจกรรมได้เป็นอย่างดี

3. ควรจัดให้มีกิจกรรม การเรียนการสอนเกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ ทักษะชีวิตการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในโรงเรียนอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ทักษะชีวิตหรือพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียนยังคงอยู่ ผ่านกิจกรรมต่างๆ

4. การเสริมสร้างทักษะชีวิตร่วมกับการเสริมแรง เพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร สามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงาน และเป็นแนวทางในการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาอื่นๆ อาทิเช่น ปัญหาโรคเอดส์ ปัญหาเด็กติดเกม ปัญหายาเสพติดต่างๆ เป็นต้น

5. ควรให้ผู้ปกครองและครูมีส่วนร่วมในกิจกรรม โดยให้ทางโรงเรียนและครอบครัวมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างพลังและให้กำลังใจแก่นักเรียนเพื่อให้เกิดความตั้งใจในการมีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม นอกจากนี้ควรมีการอบรมให้ความรู้แก่ครูและผู้ปกครอง เพื่อให้เกิดความมั่นใจในการเข้าไปพูดคุยให้ความรู้เป็นที่ปรึกษาที่ดีแก่นักเรียน

6. ควรให้ความรู้วิธีการคุมกำเนิดและป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ผลเสียที่จะเกิดขึ้นหากนักเรียนมีพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์ที่ไม่เหมาะสมเพิ่มมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

1. สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข.(2554). เข้าถึงได้จาก <http://www.bps.ops.moph.go.th>
2. สำนักตรวจราชการสาธารณสุขเขต 14.(2555).รายงานการตรวจราชการนิเทศงานสาธารณสุขเขต 14 นครราชสีมา.
3. กลุ่มอนามัยแม่และเด็ก.(2553).รายงานการคลอดและการป่วยตายของมารดาและทารกเขต14 นครราชสีมา : ศูนย์อนามัยที่5 นครราชสีมา.
4. สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.(2554).สภาวะการมีบุตรของวัยรุ่นไทย พ.ศ.2554 :เข้าถึงได้จาก http://www.m-society.go.th/article_attach/9885/14470.pdf
5. จุฬารัตน์ โสตะ.(2554).แนวคิด ทฤษฎี และการประยุกต์ใช้เพื่อการพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ. ขอนแก่น: คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
6. เนตรทราย ปัญญะ, ธีราตล เก่งการพานิช, สุปรียา ต้นสกุล และสุพร อภินันท์เวช.(2552).การสร้างเสริมทักษะชีวิตเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น. วารสารสุขศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล, 32(111):32-41.
7. ปุณณศิริ ศิริทรัพย์.(2554).ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการป้องกันการตั้งครรภ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตนครชัยบุรินทร์.วารสารการส่งเสริมสุขภาพและอนามัยสิ่งแวดล้อม ศูนย์อนามัยที่ 5 นครราชสีมา,6(13):8-25.
8. อรุณ จิรวัดน์กุล.(2553).สถิติทางวิทยาศาสตร์สุขภาพเพื่อการวิจัย.กรุงเทพฯ: วิทย์พัฒน์ ;305 หน้า.
9. ราณี วงศ์คงเดช.(2549).การเสริมสร้างทักษะชีวิตกับแรงสนับสนุนทางสังคมเพื่อป้องกันการดื่มแอลกอฮอล์ในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น.วิทยานิพนธ์ปริญญาสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต. ขอนแก่น:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.